

Amélie de Montchalin

Szanowne Panie, szanowni Panowie!

Globalny kryzys zdrowotny uniemożliwia nam dziś obecność w Miejscu Pamięci i Przestrogi.

Mimo tego zależy mi na tym, aby być z Państwem, być z Wami, w tym dniu upamiętnienia wyzwolenia obozu Ravensbrück.

Pragnę, aby nasze słowa i myśli spotkały się w uroczystym hołdzie wszystkim ofiarom nazistowskiego barbarzyństwa, "wszystkim tym, którzy zamknęli oczy podczas wielkiej nocy pogrzebowej", jak powiedział Malraux.

Ze głębokim szacunkiem i szczerym wzruszeniem kieruję pozdrowienia do byłych deportowanych kobiet i ich rodzin oraz bliskich 75 lat po wyzwoleniu obozu koncentracyjnego.

W imieniu rządu francuskiego chciałabym złożyć Paniom i Państwu wyrazy szacunku i wyrazić nasze pełne poparcie.

Praca na polu pamięci historycznej, którą wykonują Panie od kilkudziesięciu lat, jest jednym z filarów francusko-niemieckiej przyjaźni i jednoczącym elementem budowy Europy, wartość i kruchość której dostrzegamy każdego dnia.

Owa praca ma fundamentalne znaczenie i jest nie do zastąpienia. Opiera się na niej nasze demokratyczne i pokojowe społeczeństwo, które stworzyliśmy po zakończeniu II wojny światowej.

Poprzez upamiętnienie ofiar nazistowskiego reżimu, odkrywanie nazwisk deportowanych, nadawanie im twarzy i odtwarzanie ich historii mierzymy się z przeszłością, mimo że nie możemy naprawić tego, co zostało zniszczone.

Nigdy nie wolno nam zapomnieć o tym, co wydarzyło się w Ravensbrück i we wszystkich obozach śmierci.

Panie i Panowie! Unaoczniając naszą przeszłość wzmacniamy wartości, z którymi związana jest dziś nasza demokratyczna Europa: a mianowicie pokój, poszanowanie podstawowych praw i wolności, zwłaszcza praw kobiet, za którymi opowiadały się ocalałe z Ravensbrück, ale także w szerszym sensie zbliżenie narodów.

Kiedy słuchamy relacji deportowanych kobiet z Ravensbrück, kiedy oglądamy wspaniałą wystawę "Twarze Europy", odkrywamy, jak mogło dojść do tego, co jest niewyobrażalne.

Świadcowie czasu z Ravensbrück i ich rodziny są dla nas przestrogą i wzorem, że nie poddali się nigdy uczuciu zemsty czy nienawiści.

Budowa Europy, o którą codziennie walczę, wiele zawdzięcza Waszej pionierskiej

pracy i chciałabym skorzystać z tej okazji, aby uroczycie Paniom, Państwu, Wam podziękować.

W obliczu tego, że w Europie obserwujemy wzrost ksenofobii, antysemityzmu, rewizjonizmu i nacjonalizmu, praca nad pamięcią historyczną staje się ważniejsza niż kiedykolwiek, bo pozwala umocnić nasze demokracje. Jest ostoją krytycznego myślenia i ważnym polem do przekazywania wiedzy.

Z tego powodu premier Nadrenii Północnej-Westfalii Armin Laschet i francuski minister ds. edukacji i młodzieży Jean-Michel Blanquer wyrazili życzenie, aby poświęcić odbywający się co roku Dzień Francusko-Niemiecki, a mianowicie 22 stycznia 2020 roku, 75 lat po wyzwoleniu obozu, właśnie pracy nad pamięcią historyczną.

Daje mi to możliwość uhonorowania niezwykłych osiągnięć miejsc pamięci, a szczególnie Miejsca Pamięci w Ravensbrück, które zawsze na nowo promują duch edukacyjny wysokim poziomem pedagogicznym i innowacyjnością.

Jesteśmy wspólnie odpowiedzialni za zapewnienie niezbędnych środków na wzmocnienie i odnowienie kultury pamięci, oczywiście bez ingerowania w pracę historyków.

Powinniśmy także zapewnić dialog w naszych systemach oświaty, dlatego z inicjatywy Francji podczas naszej prezydencji w Radzie Europy pod koniec 2019 r. 23 państwa wezwały do utworzenia placówki obserwującej nauczanie historii w Europie. [Observatoire de l'enseignement de l'histoire en Europe].

Na koniec chciałabym zwrócić się do ocalałych z Ravensbrück, do kobiet i do mężczyzn, ponieważ było wśród nich także wielu mężczyzn.

Chciałabym również zwrócić się do Państwa rodzin i do Państwa osobiście, ponieważ jestem przekonana, że młodzież europejska z odwagą, talentem i twórczym zapałem przejmie po świadkach czasu owe dziedzictwo.

Wasza odwaga i wasze europejskie przekonania są dla nas wszystkich wzorem, by znaleźć odpowiedzi na wielkie wyzwania, przed którymi stoimy.

Dziękuję bardzo.